

Риємо — риємо — риємо
землю, неначе кроти;
з кутів плазуємо зміями,
сіємо — сіємо — сіємо.
буйні червоні цвіти...

Бурями сійтеся, бурями,
маки — червоні вогні:
там поза ґратами-мурами
тінями сірими-хмурими
ранки конають ясні.

Вдаримо гучно ми дзвонами,-
всесвіт обійде луна,-
кинемо вільно червоними:
— Владарі світу з коронами,
вже не потрібні ви нам.